

[Freddy Madsen.]

vil sige de fastansatte lektorer og professorer, en afgørende indflydelse i alle spørgsmål.

Det forslag, der nu foreligger her, betyder for det første en stærk reducere af studenterne, deltidslærernes, adjunkterne og det teknisk-administrative personales indflydelse i alle forhold, både fagrelevante og ved tildeling af arbejdsopgaver og udførelse af undervisning, og det gælder også med hensyn til arbejdsforhold.

For det andet er det en styring af forskningen, der sætter studerende, TAPere og yngre lærere totalt uden for enhver indflydelse, og man må regne med, at det, der her er industriens hovedformål, nemlig at alt skal kunne nyttiggøres og helst gøres i penge hurtigst muligt, vil betyde et afgørende slag imod vigtige elementer inden for grundforskningen. Men fremfor alt betyder det, at en række af de forskningsopgaver, som er vendt imod at forbedre den almindelige befolknings liv på forskellige områder, totalt vil blive tabt på gulvet.

Endelig for det tredje vil forslaget uadministrerbarhed medføre et konfliktfyldt universitet uden nogen som helst udviklingsmuligheder. Tostrengethedsproblemerne er udelukkende løst gennem en bureaukratisering, og det, man siger nu, er, at vi må have orden på universiteterne. Det er jo et typisk lov-og-orden-forslag, som er lagt frem, men ud fra mange erfaringer ved vi udmærket, at dette overhovedet ikke vil være egnet til at fjerne, som man her siger, årsagen til uroen, årsagen til alle de problemer, der er. Det er jo samfundets almindelige og dybtgående krise. Jeg har sagt det før, og jeg vil gerne gentage det. Det er jo således, at det, der sker på universiteterne, er, at den krise, som eksisterer i samfundet, slår ud i så lys lue, at borgerskabet ikke er i stand til bare at styre deres egne sønner og døtre, som af gode grunde rebellerer imod det samfundssystem, som har overlevet sig selv. Det er dér, problemerne ligger, og hvis man tror, at man igennem regler og forordninger og ved at genindføre professorvældet vil kunne klare disse problemer, tager man jo fejl, og jeg ved heller ikke, om forslagsstillerne tror det.

Det er klart, at man for en tid på nogle områder kan skære yderligere ned i uddannelserne. Det, man skal mærke sig, er den modstand, som det har mødt ude omkring. Alle konsistorier undtagen DtHs har vendt sig imod

forslaget fra rektorerne. Afvisningen er sket på baggrund af, at man ikke mente, at de problemer, der var lagt frem, var reelle, og samtidig er man enig i, at de problemer, der var, under ingen omstændigheder kunne finde deres løsning igennem rektorudvalgets betænkning. Alligevel har denne række af partier lagt dette forslag frem og endda gjort det strammere, idet det også medtager mindretallets synspunkter. Det er af en sådan karakter, at det ikke vil løse de problemer, det foregiver at løse. Det, der er det væsentlige i det, er, at det er udemokratisk i sit indhold, og vi vil naturligvis afvise det.

Niels Helveg Petersen (RV):

Da man foretog høring af uddannelsesinstitutionerne om Morten Lange-udvalgets betænkning, fik man det dog noget trøstende svar fra de ledende organer på universiteterne og de højere læreanstalter med enkelte undtagelser, at styrelsesloven en del steder fungerede godt, i hovedparten af tilfældene ret tilfredsstillende, men at der selvfølgelig var nogle få steder, hvor loven fungerede dårligt. Det var ikke kun, hvad de studerende sagde om loven, det var også lærergruppens indstilling.

Når det er situationen, at loven mange steder fungerer godt omend formentlig med anvendelse af ganske megen mødetid, er det ikke opgaven at forsøge at slå noget i stykker, at skabe helt nye strukturer, sådan som dette forslag lægger op til. Så bliver kunsten at søge at ændre styrelsesloven på en sådan måde, at det ikke komplicerer og generer, hvor det går ordentligt, mens man må sætte ind, hvor loven har vist sig ikke at fungere godt, især de steder, hvor lærergruppen er stærkt splittet. Det vil sige, at den revision, man i givet fald skal gennemføre af styrelsesloven – og vi mener, at det kan der være grund til at drøfte – må sætte sådan ind, at den ændrer vilkårene dér, hvor loven ikke fungerer godt, men lader de øvrige forhold urørte.

Jeg vil godt føje til, at det forslag, der her foreligger, tror jeg ikke er særlig repræsentativt, heller ikke for lærersynspunkter, professorsynspunkter, selv om det giver lærere og professorer større magt end efter den gældende styrelseslov, fordi man har lært at leve med den gældende lov i de fleste tilfælde.

Som sagt, vi afviser ikke, at der er behov for at diskutere ændringer. Jeg forstod også ministeren sådan, at hun var indstillet på fortsat at